

Diakendag, Didam, Zaterdag van de 4de Week d/h Jaar, 8 februari 2025

Jezus toont oprechte bekommernis om Zijn leerlingen, wanneer Hij hen uitnodigt om naar een eenzame plaats te gaan om daar uit te rusten. Die bekommernis toont Hij ook jegens de menigte, die schapen zijn zonder herder. Hier spreekt Zijn pastorale hart. Jezus is oprecht bekommerd om het welzijn zowel van Zijn leerlingen als dat van de menigte.

In onze hyper-activistische en hectische tijd zijn we al gauw geneigd om te zeggen: 'ja, maar wacht eens even, rust roest'. Kortom, van op je handen zitten ga je niet vooruit, maar juist achteruit. Dan wordt rust gezien als een moment waarop je tijd vermorst, niets verdient en je jezelf niet ontwikkelt.

Misschien dat de zusters van Denekamp het toch beter hebben begrepen. Ze hebben hun vroegere klooster deels omgebouwd tot een gasten- en retraitecentrum. Het motto hiervan luidt: 'uit rust komt kracht'.

Met Zijn uitnodiging om naar een eenzame plaats te gaan om daar te rusten bedoelt Jezus niet op de eerste plaats dat de leerlingen per se het gebergte in moeten gaan of de woestijn moeten opzoeken om daar op hun lauweren te rusten. Jezus neemt Zijn leerlingen vaker mee naar een plek waar ze niet worden gestoord door de menigte, die vaak met zieken komt aanzetten en vraagt om hen te genezen. De momenten waarop Jezus met de leerlingen alleen is, gebruikt Hij om hen nadere uitleg te geven van de gelijkenissen die Hij de menigte heeft verteld of om hen met de geheimen van het geloof vertrouwd te maken. Het onderricht kost Jezus inspanning en betekent voor de apostelen een leeractiviteit.

Bovendien zal uit het vervolg van het Evangelie Jezus' uitnodiging om naar een eenzame plek te gaan juist het voorspel blijken te zijn van een belangrijke activiteit, de wonderbare broodvermenigvuldiging. Jezus nodigt Zijn leerlingen uit naar een eenzame plek maar weet dat de menigte hen zal volgen. Eenmaal aangekomen op die eenzame plek geeft Hij de mensen onderricht. Omdat op die eenzame plek geen voedsel valt te verkrijgen, zal Jezus voor hen de wonderbare broodvermenigvuldiging voltrekken.

Rust betekent bij Jezus niet op de eerste plaats inactief zijn. Met rust bedoelt Hij niet primair een plaats waar we ons heen zouden begeven, maar een innerlijke houding. Het is van groot belang in ons innerlijk een rustpunt vinden. Als mensen wordt gevraagd wat ze in de Kerk zoeken, dan zeggen ze vaak 'rust'. Maar is het hen duidelijk wat onder rust in christelijke zin wordt verstaan?

Rust in christelijke zin betekent niet inactief zijn, waardoor we als het ware zouden gaan roesten, dat wil zeggen niks verdienen of onszelf niet verder ontwikkelen, zoals de maatschappij dat van ons eist.

Voor onze retraites gaan we naar het retraitecentrum van de zusters van Denekamp of de Sint Willibrordsabdij bij Doetinchem of een ander klooster. We doen dat om ons te onttrekken aan de hectiek van het alledaagse leven. Retraite doen betekent echter niet inactief zijn. Geestelijk kan een retraite heel veel inspanning vergen.

De rust waar Jezus ons toe uitnodigt is primair een innerlijke houding. Het betekent dat we in ons innerlijk, in onze ziel, een rustpunt vinden. Dit impliceert de innerlijke houding hebben waardoor we ondanks alle hectiek en activisme kunnen luisteren naar Gods stem en onze relatie met Hem laten voeden. Rust vinden in God betekent op Hem vertrouwen en openstaan voor Zijn stem. Deze innerlijke houding van rust wordt duidelijk onder woorden gebracht in het klassieke christelijke gezegde:

“*Vertrouw* op God alsof alles van Hem afhangt, en *handel* zo alsof alles van jou afhangt.”

De leerlingen vinden dat innerlijk rustpunt in de ziel wanneer ze zich op een stille plek met Jezus onderhouden. De menigte vindt eveneens op diezelfde stille plek een rustpunt waarin zij zich door Jezus laat onderrichten en voeden. Het gaat echter op de eerste plaats om een rustpunt in onze ziel, dat we ook behouden ondanks de drukte om ons heen.

Vandaag vieren we volgens een oude traditie de gedachtenis van de Heilige Maagd Maria op zaterdag. Lucas verwoordt tot tweemaal toe wat dat innerlijke rustpunt in de ziel is waarin Maria God ontmoet en zich voor Hem openstelt:

“Maria bewaarde al deze woorden in haar hart en overwoog ze bij zichzelf” (Lc. 2,19; vgl. 2,31).

De eerste keer gebeurt dit als Maria van de herders in de stal te Bethlehem heeft gehoord wat de engelen hen over de pasgeboren Jezus hebben meegedeeld. De tweede keer nadat ze samen met Jozef na drie dagen zoeken de inmiddels 12-jarige Jezus in de tempel terugvindt.

Bidden we dat wij op voorspraak van Maria ook te midden van alle hectiek van de wereld waarin wij leven dat rustpunt in het innerlijk van onze ziel vinden. Dat rustpunt waarop ook wij ons met Christus kunnen onderhouden en zijn woorden in de stilte van ons hart overwegen. Amen.